

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 10. De erectione beneficiorum Ecclesiasticorum,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

Religiosi tantum, & alia secularia, quorum Clerici tantum
seculares sunt capaces. Pro hac, textus habetur in cap. Cum
de beneficio. De praebedis in 6. & in Clemen. vnica; De
supplenda neglig. Pralat. Aduerte autem cum de beneficio
dubitar sitne seculare, an regulare, consulendam esse tum
fundationem, si dictum sit in ea, vt per religiosum admini-
stretur: itemque consuetudinem, si tale beneficium soleat
per Religiosum administrari: tunc enim iudicandum est
regulare. Pro quo facit citatum cap. Cum de beneficio: vbi
glossa ad verbum Legitime, monet eam consuetudinem debe-
re esse quadraginta annorum: prout scilicet requiritur, vt
Ecclesia contra Ecclesiam recte praescribat, iuxta cap. De
quarta, tit. De praescript & Authenticam Quas actiones.
Cod. De sacrosanctis Ecclesiis. Quod si nihil constare pos-
sit ex fundatione: atque modo per seculares, modo per Re-
gulares, beneficium gubernatum esse inueniatur, con-
tinue est, vt attendatur vltimus status; & conditio possi-
dentis, melior censatur.

Secundo ex Nomenclatura, alia dicuntur nominata, que
habent propria nomina, quibus ab inuicem distinguuntur;
vt Papatu, Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus,
& cetera innominata: quae generali tantum nomine, benefi-
cia Ecclesiastica simpliciter dicuntur: eiusmodi sunt, quae in
Canonicorum Collegiis dantur Sacerdotibus non Canoni-
cis, vt feruiant eorumdem Collegiorum Ecclesiis: de quibus
in cap. penult. De Clericis non residentibus, vbi vocantur
assidui quasi assidui, vt interpretatur glossa: addens tales esse
frequentes in Ecclesiis: & dici quoque Mansionarios. Eius-
modi sunt etiam illa quae iuxta cap. 2. De praebendis, debent
ab Episcopo pro alimonia sufficienti, dari iis quos ordina-
uerit, si aliunde non habeant vnde viuunt.

Tertio ex modo ea acquirendi, alia dicuntur collatiua,
quae acquiruntur per simplicem collationem: alia electiua,
quae acquiruntur per electionem. Quam aduerte non dare
electo plenum ius, donec accesserit superioris confirmatio:
argumento cap. Postquam, De electione. Alia demum mixta,
quae acquiruntur per electionem confirmatione non indigen-
tem ad hoc, vt electo plenum ius tribuat.

Quarto ex iis, ex quibus pendet eorum acquisitio: quod
alia sunt non patronata; quae conferuntur sine cuiusquam
praesentatione: alia patronata, quae vt acquirantur, requirunt
praesentationem patroni cum institutione Episcopi, ex cap.
Cum laicis, & cap. Nullus, De iure patronatus. Eorumque
alia sunt iuris patronatus laici: alia iuris patronatus Clerici:
atque praesentatio ad haec, intra sex menses: praesentatio ve-
ro ad illa, intra quatuor menses fieri debet ex cap. vnico, De
iure patronatus in sexto: alioquin Episcopus ea confert, iuxta
cap. Eam te, Extra, eodem titulo.

Quinto ex illis quibus beneficia ipsa acquiruntur alia
dicuntur Collegiata, quae acquiruntur personis constituen-
tibus Collegium: alia non Collegiata, quae acquiruntur non
constituentibus Collegii. Collegiataem nomine intellige
congregationem Clericorum habentium sigillum com-
mune, & arcam communem, iuxta cap. Dilcta, De excessi-
bus Praelatorum, iuncta glossa videnda. Quae quidem congrega-
tio, cum est personarum regularium, vt plurimum dicitur
conuentus, aut coenobium; cum vero est secularium, dicitur
Capitulum; vt in titulo De iis quae fiunt a Praelatis sine
consensu Capituli.

Sexto ex bonis de quibus constituuntur, alia dicuntur
patrimonialia, quae instituuntur ex patrimonio, & manent
in eadem familia: alia non patrimonialia, quae non sunt illi-
us modi.

Septimo ex locis in quibus constituta sunt, alia dicuntur
villae muratae, id est, ciuitatum, & oppidorum muris cincto-
rum: alia vero pagorum seu oppidorum, in quibus non est
magna abundantia populi. Denique ex dependentia a Su-
periore, alia dicuntur, & sunt ab Episcopi iurisdictione, ex-
empta, Papae auctoritate; alia non sunt. Itemque alia dicun-
tur, & sunt reuocabilia, manualia vocant, alia irrevocabilia:
Vbi aduerte esse quidem contrariationem beneficij, vt ip-
sum decur ad tempus certum, & determinatum; non tamen
vt decur ad incertum, seu donec Superior reuocauerit. Id
quod non tollit beneficij rationem, secundum quam est
perpetuum; quia potest per beneficiarium vitam non reuocari.

si Superior vo-uerit: quod ad appellationem perpetui suffi-
cere in beneficiis Ecclesiasticis, habetur ex Angelo, & Sylu.
in verbo, Dignitas, nu. n. 1. Et confirmari potest: quia perpetu-
um dicitur, id etiam quod non limitatur ex toto tempore,
quantumcumque detur ad beneplacitum Superioris. Pro
quo facit lex, Iuris peritos, in principio, De excusationibus.
Adde quod ipsa beneficia quae Manualia dicuntur, tanquam
posita in manu, & potestate concedentis, ita ut possit ea &
concedere, & reuocare quando voluerit, aliis beneficiis a-
quentur in omnibus, dempta sola facultate reuocationis ad
nutum, vt ex Clemen. 1. De supplenda negligentia Praelato-
rum, notat Nauar. in Comment. 2. De Regularibus, num. 6. versu
Octauo insertur. In qua Clemetina praecipitur, vt Praelati talia
beneficia conferant intra sex menses: nec possint illa suis
mensibus vnire, nec nouis pensionibus onerare, nec antiquas
augere, nec fructus eorum tempore vacationis obuientes
sibi capere: quae sunt conditiones perpetui beneficij.

Ceterum beneficia secularia ordinarie sunt perpetua,
nec possunt sine iusta, & legitima causa reuocari. Dixi Ordina-
rie, quia nonnunquam sunt capellae ad nutum collatoris
reuocabiles. Regularia vero beneficia, quae ab Abbate con-
feruntur sunt manualia: quia cum Regularis viuat sub obe-
dientia Abbatis, secundum regulam suam professionem: possunt
ad nutum eiusdem, reduci ad monasterium, ex cap. Cum
ad monasterium, §. Tales, De statu monachorum. Dixi, quae
ab Abbate conferuntur: quia electiua, id est, de quibus per
electionem prouidetur, non censentur manualia: quia non
sunt reuocabilia ad nutum Abbatis, nisi Monachi ad ea electi,
bona eorumdem male dispenserent, vel in eis incontinenter
viuant, vel ad altiore gradum eligantur cap. Monachi, §.
fin. De statu Monachorum. Item nec regularia beneficia si
sint curata reuocari possunt ab Abbate sine Episcopi, cuius
est animarum curam committere, consensu, argumento cap.
De monachis, 16. quaest. 1. Neque etiam reuocari possunt ab
Abbate beneficia, quae a Papa ex certa scientia conferuntur
Regularibus ad vitam ipsorum, ex cap. Porrecta, De confir-
matione vtili, vel inutili, vbi glossa, verbo, Confirmatur, id ex-
pressit. Et ratio satis docet: quia Papa superior est Abbate.
Dixi, ex certa scientia: quia secus esset si Regularis tacita sua
conditione, peteret sibi ad vitam suam beneficium conferri,
aut collatum confirmari. Irritum enim esset id quod
obtineret, ex eodem cap. Porrecta, & praecedenti, Ad
nostram.

TITVLVS SECVNDVS

De acquisitione beneficiorum Ecclesiasticorum.

DICEMVS primo de erectione beneficiorum Ecclesia-
sticorum, quam acquisitio eorumdem praesupponit.
Secundo de impedimentis Canonicis, quibus quis in habilis
est ad beneficia Ecclesiastica acquirenda. Tertio, de iis quae
requiruntur, vt quis censetur ad illa dignus. Quarto, de in-
tentione, & appetitu eadem acquirendi. Quinto, de modis
quibus ea legitime acquiruntur. Sexto, de pluralitate bene-
ficiorum, quae ex tali acquisitione sequi potest: & postremo
de incompatibilitate eidem pluralitati obstante.

CAPVT XI.

De erectione beneficiorum Ecclesiasticorum.

SVMMARIVM.

- 140 Locus eligendus beneficio erigendo.
- 141 Causa legitima erigendi beneficia.
- 142 Persona consideranda ad beneficiorum erectionem: & quando
requiratur ad eam, Papae auctoritas; & quando sufficiat
auctoritas Episcopi.
- 143 Quando cum consensu Episcopi, ad erectionem noui beneficij
requiratur consensus habentium in eodem loco beneficia
antiqua.

AL
IS

- 144 De dote requisita ad eandem erectionem & quantam debeat esse ipsa beneficij, vt sufficiens censetur: ac in quibus bonis constitui possit.
- 145 Effectus fundationis beneficij.

140. IN erectione seu fundatione legitima beneficij sex sunt consideranda: locus, causa, persona, edificium, dos, & effectus ipsius fundationis.

Quod attinet ad locum, is debet congruus, & conueniens esse beneficio erigendo, & ipsius dignitati. Sic enim ex institutione Apostolorum per cap. Vrbes, & cap. In illis distinct. 80. & cap. Nulli, distinct. 99. Archiepiscopatui, & aliis maioribus, attributa sunt precipue tantum ciuitates prouinciarum: & Episcopatus instituendus est tantum in precipua ciuitate diocesanos, non autem in vlla aut oppido, ex cap. Episcopi, distinct. 80. & ex cap. 1. De privilegijs. Vbi ratio redditur, ne vilescat dignitas Episcopalis. Ex necessitate tamen populi, qui non posset conuenire ad urbem celebrem; oppidum, congruus locus censeri potest, iuxta cap. Ad audientiam. De Ecclesijs edificandis. Quia in re standum est iudicio Summi Pontificis: vt & in ceteris, quæ spectant nouam institutionem, aut mutationem Episcopatus: ex cap. Mutationes 7. quæst. 1. In alijs autem beneficijs inferioribus oportet consulere Episcopum qui designet locum edificationis Ecclesiæ, ex Nouella 131. §. Si quis autem titulo 14. collatione 9. in Authenticis. Is autem eligit locum à prædonibus tutum, facile accessibile & salubrem; cum quæ sunt his contraria, efficere possunt vt Ecclesiæ iam fundatæ ad alium locum transferantur ex cap. Ecclesia, 16. quæst. 7. & cap. Tribus De consecr. distinct. 1.

141. Quod attinet ad causam: inter legitimas erigendi beneficij causas, constituitur primo, si populus non habet locum vbi conuenire possit ad sacra mysteria percipienda ex cap. fin. De Ecclesijs edificandis. Secundo, si habeat quidem, sed longius ab eo distet, quam possit vel tempore hyemis, vel inundationis aquarum, ad eum accedere, ex cap. Ad audientiam 1. eodem titulo. Tertio, si adeo excreuerit populus, vt vnus pastor nequeat ei sufficere: tunc alius adiungendus est cum nouo beneficio ex cap. Precipimus, 16. quæst. 1. Postremo, si populus sit recens ad selem conuersus, vel ab hæresi reuocatus, iuxta cap. 1. De verborum signific. in 6. Cui causæ addi potest iuxta Extrauag. communem, Saluator, De præbendis; si vnum beneficium sit in angulo, vt possit duobus præpositis sufficere: Sine causa autem iusta, nec diuidi beneficium debet ex cap. Maioribus, cap. Cum causam, & cap. Vacante. De præbendis. Extrui vero nusquam debet beneficium ob aliam turpem causam: vt ob quæstum faciendum ex oblationibus, cap. Si quis Basilicam, De consecratione, distinct. 1.

142. Quod attinet ad personas considerandas: eæ sunt vel quæ largiuntur necessaria ad fundationem beneficij, vel de quorum consensu debet fieri fundatio. De illis nihil occurrit notandum, nisi quod Abbatibus, & Monialibus non sit permillum noua monasteria fundare, neque cellulas edificare pro arbitrio; sed solum cum Episcopi consensu, ex cap. Quidam Monachorum, cap. De Monachis, cap. Cellulas & cap. Nullus, 18. q. 2. idque, vt in eodem cap. Quidam Monachorum tangitur, ad tollendas euagationes Monachorum, sedem sibi pro arbitrio constituentium. De his vero personis inquam, de quarum consensu debet fundatio fieri, notandum est nouum Episcopatum creare, solum Summi Pontificis esse; sicut solum est vnum Episcopatum in duos diuidere; vel duos in vnum coniungere, prout notat ad cap. Quod translationem, De officio legati, verbo Reseruata: & ad cap. Sicut vnire, De excessibus Prælatorum, verbo Perrinere. Item in locis exemptis immediateque subiectis Summo Pontifici, nemo potest Ecclesiam edificare sine eiusdem licentia & privilegio speciali, ex cap. Autoritate De privilegijs, in 6. Ad alia autem beneficia sufficit consensus Episcopi, qui ex causa legitima concedit facultatem erigendi seu fundandi beneficium intra fines suæ dioceseos, ex eodem cap. Autoritate: quique beneficium diuidere potest, si tale sit, quod sufficiat duobus, ex cap. Ad audientiam, De Ecclesijs edificandis. & vnam Ecclesiam alteri vnire, & subicere in sua diocesi, ex paulo prius citato cap. Sicut vnire

& ex Concil. Trident. præsertim sess. 21. cap. quinto De reformatione. idem satis insinuans sess. 7. cap. 6. & 7. De reformatione. sess. 4. cap. 9. De reformatione. item & sess. 24. cap. 13. & 15. adhuc De reformatione.

Quæstio est autem, an ad erectionem beneficij cum Episcopi consensu requiratur necessario consensus eorum, qui beneficia ibidem possident. Cui quæstioni Panormitanus ad memoratum cap. Ad audientiam, bene respondet distinctione: nempe si nouum beneficium erigatur ex fructibus antiqui: & cum illius præiudicio, tunc requiri consensum expressum eius qui præfuit, eidem antiquo, iuxta cap. primum De rebus Ecclesiæ alienandis, vel non. Et ratio est: quia talis erectio, demembratio quædam est, requirens solemnitatem; quæ iuxta cap. Sine exceptione, 12. quæst. 2. adhibenda est in alienatione rerum Ecclesiasticarum. Eorum vero, qui in nullo læduntur, consensus non requiritur: vt argumento est, quod in eodem cap. Ad audientiam, Episcopus dare possit beneficium, & diuidere, non obstante appellatione: immo & inuitis rectoribus, vt habetur ex Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. De reformatione.

Quod attinet ad dotem eam requiri ad erectionem beneficij, intelligitur ex cap. Placuit, 1. quæst. 2. Et confirmatur ex eo, quod inter Ecclesiam in qua beneficium erigitur, & præfectum eius, matrimonium quoddam contrahi censetur, ex cap. Sicut vir, 7. q. 1. & ex cap. Inter corporalia, De translatione Episcopi. Ideoque ad illius onera ferenda dotem constituere debet patronus, sicut solet pater filiam, quam temporali matrimonio iungit alteri: si quæ is non constituitur sufficiens, conpelli potest ad explendam competentem; argumento est cap. Cum sicut De consecr. Ecclesiæ & satis aperte constitutum est in Nouella 131. supra citata §. Si quis autem. Vnde quoque habetur, quod si distulerit, possit eo mortuo hæres ipsius compelli ad implendam

Circa quod aduerte primo, Episcopum qui consecrauit Ecclesiam non dotatam sufficienter, sin non prouiderit aliunde, teneri dotationem implere; ex memorato cap. Cum sicut: ad quod glossa verbo Consecranda id ipsum notat. Aduerte secundo, quod si tempore edificationis Ecclesiæ, Clericus potuerit viuere de dote tunc constituta, liberentur patronus, & Episcopus à supplemento dotis, iuxta cap. Conquerente, De clericis non residendis, iuncta glossa verbo, Percipere.

Aduerte tertio, quanta debeat esse quantitas dotis eiusmodi, vt sufficiens dicatur; generaliter iudicari ex dignitate Ecclesiæ, seu beneficij, & præpositi cui traditur: sicut de quantitate dotis in matrimonio temporali, iudicatur ex dignitate coniugum, iuxta legem Querere, De iure dotium. Atque ita facile intelligitur Episcopatus, & superiorum dignitatum dotem, amplam esse debere. Iudicari etiam ex numero personarum requisitarum, vel positarum in Ecclesia seu beneficio erecto: ad quorum honestam sustentationem, quæ dos sufficere possit, relinquatur prudentum, & expertorum iudicio statuendum inspectis circumstantiis.

Dos autem beneficij curati saltem debet tanta esse, quæ sufficiat sustentationi vnus presbyteri, & vnus Clerici, iuxta cap. Vt quisque, De vita, & honest. Clericorum; & ex qua solui possint iura Episcopalia, & hospitalitates exerceri, ex cap. 2. De supplenda Prælatorum negligentia, & ex cap. De monachis, Extra. De præbendis, & cap. 1. eod. titulo in sexto. Dos vero in Ecclesia collegiali, siue seculari, siue regulari, definienda est secundum numerum personarum quem quis vult in illa esse; ita ut redditus sint ad earum sustentationem sufficientes, ex cap. 1. De institutionibus: et si quædam monasteria sunt Ordinis mendicantium, qui ne in communi quidem possunt habere redditus, ex cap. Exiit. De verborum significatione in 6.

Cæterum dos beneficij erigendi, constitui potest primo, in bonis fundatoris, tam mobilibus, quam immobilibus, iuxta Authenticam, Hoc ius porrectum, Cod. De sacrosanctis Ecclesijs. Secundo constitui potest in iurisdictione temporali, ex cap. fin. Ne Clerici, vel Monachi, in 6. etiam Clerici, criminali exercere prohibeantur, Extra, eodem titulo, cap. Clerici, & cap. Sententiam: quia satis est quod possit secularibus suam iurisdictionem ea ex parte delegari: vt posse habetur ex prius citato cap. Finali. Tertio constitui potest

potest ex decimis, iuxta ea quae habentur 13. quaest. 1. cap. 1. Potest quarto, ex oblationibus, & ex iis quae secundum laudabilem consuetudinem solvantur ex sepulchris, ex benedictionibus nuptiarum, & ex funeribus mortuorum, con-
143. junctis cum aliis redditibus, iuxta cap. Cum inter vos, De verborum signific. Ex solis autem oblationibus constituere, non est consentaneum: cum ea sint incertae, utpote pendentes offerentium voluntate. Pari ratione nec ex solis distributionibus, quae iis solummodo dantur, qui diuino officio intersunt, tanquam merces pro personali labore: non enim tales sunt, ex quibus possit constitui corpus beneficii, quod in redditibus ordinariis, certisque consistit.

Quod atinet ad effectus fundationis beneficii; vnus est praecipuus, ut quicumque nouum beneficium notauerit, vel fundauerit, fiat patronus illius: ita ut praesentatio ad illud possidendam ipsi debeat: neque possit Episcopus sine tali praesentatione id ipsum beneficium conferre, ex cap. Decernimus 16. qu. 7. & ex cap. Nobis, De iure patronatus. Quod idem obseruandum est, cum diuisio sit beneficii. Nam Ecclesia ex cuius redditibus noua fundatur, efficitur patrona eius quae fundatur, ut notat Panormitanus ad cap. Ad audientiam, De Ecclesijs edificandis, num. 3. duoque sunt talis nouae Ecclesiae patroni alter quidem, is qui dotem primitiuae Ecclesiae dedit & alter praepositus eiusdem primitiuae Ecclesiae, de cuius fructibus illa erecta est: penes quorum vnumquemque ius patronatus est aequaliter, non secus ac cum vni patrono plures haeredes succedunt.

Obseruandum est vero, eos demum fieri Ecclesiarum patronos, qui ante illarum consecrationem bona largiti sunt: quia patronus dicitur quasi pater, qui produxerit ad esse Ecclesiam, antea non existentem. Non omnes tamen qui largiuntur ante consecrationem effici patronos: sed eos solos qui tantum dederint, quantum sufficiat ad necessaria ministrorum, & ad luminaria, ut docet glossa prior, ad cap. Quicumque secundo, 16. quaest. 7. Ex quo habetur alter effectus fundationis beneficii: nimirum ut si fundator vel filij ipsius redacti sint ad inopiam, ab Ecclesia fundata, suffragium vitae pro temporis vsu percipiant. Quod intellige iuxta glossam posteriorem ibidem, si egestas summa sit, & ipsi Ecclesiae superstit, quod ad id sufficiat.

CAPVT X.

De impedimentis Canonici, quibus quis inhabilis est ad Ecclesiastica beneficia acquirenda.

SVMMARIVM.

- 146. Mulier incapax est beneficii, & quid de Abbatisa dicendum.
- 147. Defectus tonsurae Clericalis impedimentum est acquirendi beneficii.
- 148. Difficultas, An pariter impedimentum sit clericatus suscipiendi ab Episcopo alieno, sine proprii licentia.
- 149. Impedimenta matrimonij, & digamia.
- 150. Impedimenta excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis.
- 151. Impedimentum defectus natalium.
- 152. Impedimentum defectus fidei.
- 153. Impedimentum iniuria illata Cardinali, & acceptionis secundum beneficii curati.
- 154. Impedimenta homicidij, concubinatibus, raptus mulieris, & usurpationis bonorum Ecclesiae.
- 155. Tres modi quibus contingit filios Presbyterorum legitimos esse.
- 156. Tres casus in quibus iudem peculiariter incapaces sunt acquirendi beneficii.
- 157. Impedimenta iniuria illata Episcopo: imperati beneficii, Clerici adhuc vinctis, tanquam iam mortui, & simonia.
- 158. Impedimentum status personae: cum secularibus sacularibus, & regularibus regularibus dari debeant.
- 159. De eo, quod beneficia iuris patronatus conferri debeant conuenienter fundationi.

160. De eo quod in Gallia, & in Hispania beneficia non dantur externis.

161. Inhabilitatis, quae cum non sint verae, acquisitionem beneficii non faciunt inualidam.

AD beneficium legitime acquirendum requiritur canonicus titulus, seu prouiso secundum Ecclesiae canones, regulatae ab Ecclesia praescriptas: secundum quas aliqua requiruntur ex parte recipientis, ut carere impedimentis canonicis, de quibus in hoc capite, & habere conditiones debitas, de quibus in sequenti 12. additis in 13. nonnullis de intentione, & appetitu acquirendi beneficia. Aliqua vero ex parte conferentis requiruntur: ut legitimi modi conferendi, de quibus in 14. capite; & aliqua demum ex parte beneficii, ut vnitas, & pluralitas non incompatibilis, & reetus effectus: de quibus in consequentibus capitibus.

Impedimentorum autem quaedam sunt facientia inhabilem ad omnia beneficia: quaedam vero ad aliquam tantum, de illis prius: de his posterius dicemus.

SECTIO PRIOR.

De impedimentis Canonici, quae reddunt inhabilem ad omnia beneficia Ecclesiastica.

HAEC sunt in duplici differentiis quaedam enim absque culpa illius in quo inueniuntur, contrahuntur: & quaedam in illo proueniunt ex ipsius culpa.

Primum autem, est incapacitas ordinis Ecclesiastici: qualis est in foemina, ex cap. Vxoratus, §. finali, De consuetudine coniugatorum, Et ratio est: quod ipsa arceatur ab omni altaris ministerio, quod a Christo commissum est tantum sexui virili. Aduerte tamen Abbatisas quasdam esse, siue monialium adstrictarum professione religionis approbatae; siue foeminarum viuentium in congregatione, ad instar Canonicorum secularium sine vlla professione religionis approbatae, & absque abdicatione propriorum bonorum (quales visuntur in Germaniam quemadmodum notat glossa ad cap. Dilecta, De maiori parte, & obediencia, verbo Canonice) eademque potestatem habere: tum in foeminas, quibus praesentantur tum etiam in Clerico; seculares habentes capellas, & beneficia monasterijs ipsarum subiecta, iuxta idem cap. Dilecta: annotantque Syluester, Angelus, & Tabiena in verbo, Abbatisa. Nihilominus tamen eas neque capaces esse ordinis, ex cap. Noua, de poenitentis, & remissis, neque iurisdictionis spiritualis, ex eodem cap. Electa, & ex cap. De Monialibus, tit. De sent. excommunic. De qua re ex professo egimus in praeced. lib. nono, cap. 7. sect. 2. Itaque Abbatisa, seu Priorissa habet quidem officium, seu administrationem monasterij sibi subiecti: non tamen beneficium; cum non habeat ius percipiendi fructus ex bonis Ecclesiae, ob ministerium diuinum annexum Clericatus; seu propter titulum Clericali: cuius incapax est foemina: sed tantum ob officium, quod habet administrandi monasterium.

Secundum impedimentum, est defectus tonsurae Clericalis. Nam beneficia non possunt conferri aliis, quam Clericis initiatis tonsura, ex cap. Cum adeo, De rescriptis, & cap. Ex literis, De transactionibus, & c. 2. De institutionibus. Neque proderit postmodum tonsuram accipere, si tempore imperationis, non fuerit iam data, prout notat glossa finalis citati capituli, Ex literis. Et confirmatur, tum argumento cap. Si eo tempore, De rescriptis, in 6. tum ratione, quia cum actus in suspensio esse non possit, principium illius considerandum est, (per cap. Dudum 1. De electione, iuncta glossa in verbo, electionis tempore) iudicandumque si a principio non valuit, neque tractu temporis conualescere; ex lege, Quod initio, ff. De regulis iuris, & ex cap. Non firmatur, eodem tit. in 6.

Disputant autem Canonici, An is qui factus est Clericus ab alieno Episcopo sine licentia Summi Pontificis, aut Praelati sui, possit beneficia consequi tanquam Clericus. Videtur vero pars negans tenenda ut tutior: non quibus ex eo, quod talis non sit vere Clericus; sed quod sit suspensus ab executione, & priuilegio Clericatus, ex Concilio Tridentino.

sess. 14.

AL
IS

146.

147.

148.